

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr.,
1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr.,
1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 fr., 1/2 an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumeră și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscrise nu se înapoiază.

Sibiu, 24 Iulie st. v.

În Budapesta masele de popor s'au adunat și s'au pronunțat în cestiunea armatei, ear' studenții dela universitate au făcut apel la „patriotismul“ colegilor lor din toată țeara, stăruind, ca în toate părțile să se pună la cale adunări, pentru-ca masele să se pronunțe.

Care este importanța și care sînt consecvențele firești ale acestei mișcări?

Cercuirea politică maghiare urmărește fără îndoială un scop hotărît prin aceste manifestațiuni, ear' scopul acesta nu poate să fie altul, decât ca să se facă oare-care presiune asupra cercurilor hotărîtoare, — presiune în sensul aspirațiunilor naționale maghiare.

Dacă în regatul ungar ar fi numai Maghiari ori numai oameni, cari împărtășesc aspirațiunile naționale maghiare, mișcarea ar fi rezonabilă. Nu sînt însă în regatul ungar numai Maghiari și mase foarte mari din populațiunea țărilor coroanei ungare resping aspirațiunile naționale maghiare. Aceasta o știu Maghiarii, o știu cercurile hotărîtoare, o știu străinătatea, o știu lumea toată, deși până acum aceste mase nu s'au manifestat încă. Și desigur, că interesele poporului maghiar nu cer, ca ele să se manifeste. Cu toate aceste manifestațiuni șgomotoase ale Maghiarilor sînt tot atâtea provocări, și nu mai rămâne îndoială, că stăruind Maghiarii în gălăgia pe care o fac, mai curînd ori mai târziu se vor pronunța și masele române, cele slovacese și cele sêrbesci.

Oamenii noștri politici, cărturarii noștri dela sate și în genere cei-ce stau în relațiuni directe cu masele poporului român trebuie să se gîndească încă de pe acum la aceasta.

Dacă Maghiarii vor stăruî în avîntul lor de a se aduna în mase, ca să manifesteze contra actualei organizațiuni a armatei, va trebui în cele din urmă să se pronunțe și Românii, dacă sînt ori nu și ei de aceeași părere ca Maghiarii. Deocamdată e destul, că rămân în rezervă.

Provocați însă în fiesce-care zi, în cele din urmă vor trebui să se pronunțe și ei. Și interesul nostru național este, ca atunci, când se vor pronunța, să se pronunțe cu toată hotărîrea și toți ca un singur om, pentru-că numai astfel glasul lor va pătrunde prin gălăgia, pe care o fac Maghiarii.

Se poate, că lucrurile nu se vor desvolta până aici, dar' aceasta se poate numai, și noi trebuie să fim pregătiți pentru toate eventualitățile și să profităm de trecerea, pe care o avem la popor, ca frații noștri Români să rămână deocamdată în rezervă, să-și urmeze lucrarea în pace și să fie totdeauna gata de a răspunde la apelul ce li se va face din partea noastră. Trebuie dar' să le spunem de pe acum, ce fac Maghiarii, unde vor să ajungă, cum stau lucrurile și la ce trebuie să fim noi înșine pregătiți în tot cîșul, pentru-ca evenimentele să nu ne surprindă.

Un lucru este, asupra căruia nu trebuie să mai încapă nici o îndoială între noi: că imperul habsburgic e temeinic așezat și multe vieți de om încă va rezista tuturor loviturilor ce 'i-se dau din lăuntru și din afară. O împărăție, cum este aceasta, se înființează cu anevoie și cu atît mai anevoie se desființează. Maghiarii își fac poate iluziunea, că îl vor pute sparge; aceasta însă ar dovedi numai, că nici astăzi ei nu sînt mai cuminte, ca pe timpul lui Zápolya, al lui Rákóczy și al lui Kossuth. Timp de aproape patru sute de ani ei 'și-au jertfit cele mai bune puteri în luptă contra Habsburgilor, fără-că să fi putut măcar slăbi împărăția: atît se ne fie destul, ca să înțelegem, ceea-ce ei nici acum nu par a fi înțeles, că sînt risipite puterile ce se consumă în luptă contra împărăției noastre. Țelul nostru firesc este să ne asigurăm în această împărăție o pozițiune suportabilă, ceea-ce este cu puțință, mai ales după-ce se va fi frînt omnipotența maghiară, căci totdeauna noi numai cu Maghiarii am avut să ne luptăm.

Simțemîntul acesta mai ales în situațiunea actuală trebuie să ne pătrundă pe toți, și este pentru fiesce-care dintre noi o datorie națională de a combate ori și-ce alte sentințe contrare, dacă ele s'ar ivi între Români.

Aceasta însă nu va să zică, că noi trebuie să fim neapărat dușmani ai Maghiarilor. Foarte din interesele noastre sînt identice cu ale lor, și îndată-ce ei ar înțelege această identitate de interese și ar lua-o drept punct de plecare pentru o politică mai înțeleaptă ca cea de astăzi, noi nu am ave cuvinte de a ne pronunța contra aspirațiunilor lor naționale. Fără îndoială, întrebări fiind astăzi, ne-am pronunța pentru unitatea armatei, ba poate chiar și pentru unitatea monarhiei. De-ce însă? — Pentru-că timp de douăzeci de ani Maghiarii au făcut politică proastă. Dacă ei ar fi făcut o politică mai înțeleaptă, astăzi 'i-am sprigină poate și noi, — pentru-că, la urma urmelor, anul 1867 e destulă dovadă, că nu avem de ce să ne emoționăm, când Maghiarii stăruie pentru Ungaria cu armata ei proprie. Vorba e numai, care e pozițiunea noastră în această Ungarie, și cum e organizată această armată proprie.

La 1867 însă țerile coroanei ungare s'au constituit într'un stat cu oare-care independență: noi Românii nu am avut din această independență nici un folos, ci numai perderi. E dar' un lucru firesc, că noi nu putem dorî pentru patria noastră mai multă independență, dacă nu ni se vor fi dînd cele mai sigure garanții, că independența are să fie mai priincioasă ca stările ce existaseră înainte de 1867 și ca acele, pe care le putem spera dela o monarhie unitară.

Presă Vineză despre meetingul din Budapesta.

Este interesant a vedea, cum presa din ceeaaltă parte a monarhiei judecă marea eveniment național maghiar din Dumineca trecută. Reproducem și noi câteva extrase din foile mai principale din Viena, pen-

tru-ca cetitorii noștri să se convingă, cât de puțin au impus cerșurilor din inflăcarea monarhiei patrioticele tirade ale căpitanilor noștri compatrioți. „Fremdenblatt“, organul ministerului comun, scrie următoarele:

„Meetingul din Budapesta a trecut mai liniștit decum s'a așteptat. Participanții la această demonstrațiune au făcut șgomot de dorul melodiilor obicinuite „Abzug Janski!“ și „Abzug steagul negru-galben!“ dar' oratorii 'și-au dat toată silința posibilă, ca prin câteva tirade de loialitate să atenueze ne mai pomenitele lor falsificări de adevăr și atacurile contra armatei comune, care nu se pot reproduce, ear' de altă parte să-și arete talentele de oameni de stat. E în adevăr lucru greșos a mairapeți odată mersul confus alideilor acestor domonstranți și toate fazele ale așa numitei „afacerea Janski.“ Aceiași oratori, care au insultrat brava noastră armată, armata imperului întreg, au fost destul de frivoli, ca să vorbească de insultarea guvernului și națiunii maghiare prin cercurile militare. Dacă armata în adevăr este „carne din carne“ proprie și sânge din sângele propriu, precum a accentuat un vorbitor din stînga extremă, atunci este sinucidere a înfige ferul în această carne, a expune armata și imperul batjocurei străinătății. Frasa dlui Carol Eötvös, că Ungaria se luptă pentru libertatea tuturor țărilor, poate provoca numai un suris de compătimire în acele țeri față cu bolnăvicioasa grandomanie, care vorbește din astfel de tirade. Cel mai sincer a fost la tot cazul deputatul Herman, care s'a proclamat pe față de apostol al independenței...“

În organul ministerului Taaffe „Die Presse“ cetim între altele următoarele: „Meetingul din Budapesta a decurs conform programului, ceea-ce însemnează: matadorii stîngei extreme Eötvös și Herman au ținut vorbiri, care în cea mai mare parte nu se pot reproduce, și în care 'și-au dat silința să capaciteze pe mulțimea adia un „poporul“ este insultat, a căror pointe însă este pretinderea armatei independente... Turburări de liniște nu s'au întemplat, dar' guvernul a și fost luat măsurile necesare pentru a le evita. Meetingul din cestiune este însă numai începutul, stînga extremă se nisuesce — după-cum se vede cu succes — a arangia și în provincie și în comitate demonstrațiuni. Scopul este baterea ferului până e cald, adică de o parte a face propagandă pentru idea armatei independente, de

Foiața „Tribunei“.

Din tainele Bosforului.

— Novele. —

IV

Înzadar!...

Ghiulișea rămase vîduvă cu un copil mic după moartea bărbatului său. Cum 'l-a crescut pe acest copil până-ce s'a făcut mare, numai ea scie și Profetul, care scie toate și care nu uită nici de cei săraci, precum nu uită nici de biata Ghiulișea, căci îi dăruî în fiul său un băiat cuminte și un om de treabă după-ce s'a făcut mare. Asta îi era rîșplata mamei pentru nopțile nedormite ce a 'șea dat ea seag'îna la școală până-ce putu ceti și fiul ei legile, adică Alkuranul.

Și cu atîta s'a și mulțumit Ghiulișea, mama lui Muharem, așa îl chema pe copilul ei. Nu ar fi avut nimic de plîns, căci Muharem după-ce crescu mare, precum vă spusai — se făcu băiat de treabă și lucra, de mamei sale nu-i trebuia deia să pună mîna pe nimic, făcea el totul, agonia atîta, cât îi trebuia lui și mamei sale.

Ghiulișea era dar' fericită și fericită ar fi rămas poate pentru totdeauna, dacă odată nu ar fi venit firman dela Pașah, în care tot omul, care poate purta armă, era chemat la arme, și

dacă într'o zi Șeh-Islamul nu ar fi desvîlit steagul cel mare, despre care se scie, că numai atunci se desvîluie, când țeara este în primejdie.

Muharem era băiat, de să-și cauți părechea. Înalt și tare ca un zid, curagios de nu s'ar fi temut a trece de ce mări, și apoi el învățase și în școală, că este dator omul a apăra țeara, ear' în Koran așa este scris, că cine moare în luptă pentru țeară, deadreptul în raiu se duce.

De ce să nu fi luat și el arma și să nu se fi dus contra dușmanilor, când el scia, că poate să biruiască de ce oameni deodată și apoi chiar de ar muri și el, nu-l așteaptă oare raiul?!

Maică-sa plîngea când îl vedu îmbrăcat ca soldat. Ce bine-și ședea și pușca pe umăr și iataganul la brâu... Ce spaimă o să bage în cine îl vede față în față de ce plîngea... Și nici Ghiulișea nu scia de ce aștepta: de bucurie, că are un așa fiu voinic, ori de durere, că nici nu-l va vedea mai mult?... Sau poate de amîndouă...

O, să te ferească Alah de rîșboaiă, acolo se pierd multe vieți... Moartea în luptă nu-și treabă, că tinere de, beștrîn e, că mai are mîncare un fecior afară de acestă, — ci seceră prin viteji ca-și-cum seceri grăul când s'a copt...

— Alah să te păzească, — îi duse Ghiulișea fiului ei Muharem, îl sărută apoi și-l lăsa să se ducă... Nu putea să-și dăcă ca să rămână... Ar fi făcut un păcat a-l ține pe fiul ei dela o

datorie, și apoi s'au și întors mulți din rîșbuiecul laudă și cu cînste... De ce să nu se întoarcă și Muharem?... Alah îl va păzi!...

Sunau trîmbițele și dobele prin Stambul și prin apropiere, de par'că acum e să se prăpădească lumea, și se adunau la voinici sub arme, de nu-și mai încăpea orașul...

Porniră apoi cu toții... Gemea Bosforul de corăbiile ce erau pe dinsul... Dintr'un mal și până în altul corăbiu și vapoare, sus pe catarte cu drapele, cari se jucau în vînt... Ce frumos falfăia semiluna!... În corăbiu soldați... Ce veseli erau!... Merg la luptă, și cine merge în luptă făr' a aștepta isbîndă?!

Merseră multe zile și nopți, până-ce dădură față cu dușmanul... Și se încinse o luptă groznică. Cădeau și se puteau număra cei cari lipsiau din rînduri, ei numai cei cari mai rămăseră, căci acestia erau mai puțini...

Cine scie căți vor fi căduți?... O noapte întunecoasă îi acoperi pe toți cu vîlul ei negru. Se aușiau la vaiete și suspinuri și până dimineața puțini scăpa... Și s'au luptat aceia, cari ar fi putut scăpa... Și s'au luptat multe zile așa!... Tot moare omul odată și apoi poate cu atît mai bine, cu cât mai curînd... Ear' cei cari au căduți sub semilună, așa este scris în Koran, se vor duce drept în raiu... Și cine nu ar lăsa bucurosi această

vieață grea în schimbul unei vieți mai fericite?!

Ghiulișea, mama lui Muharem, aștepta, aștepta după fiul său... 'L-a lăsat de mult de acasă, tocmai atunci începeau arborii să înfrunzească, ear' acum sînt fără frunze pe Bosfor atunci adia un vînt dulce, ear' acum sufla un vînt rece... Unde a rămas, de ce întîrzie? Căci decînd așteaptă, a vedu multe corăbii venind pe Bosfor, chiar și cu soldați, și de ce nu a venit cu acestia și fiul său?...

Unii veniau din rîșboiu cu capul sau fața zdrobită. Rea mai este arma! Alții fără de un braț sau fără de un picior și unora le lipsiau chiar amîndouă picioarele ori brațele... Ce nemiloși sînt oamenii!...

Dar' nu, cu acestia nu putea să vină fiul său!

Cum? Să vină schilod, când el, când a plecat, era ca o floare. Asta nu se poate!

Veni apoi și grosul armatei... Bosforul earăși adia îi încăpea pe soldați, atîtea corăbii erau dintr'un mal și până în altul.

Nu mai puțini și Muharem nu-l putea găsi Ghiulișea, înzadar îl căuta, înzadar întrebă după el de toți. Cine să-și scie spune, că unde este acela, ori că a fost chiar cu ei?... Cine îi putea ține mîntre pe toți, când ei a fost mulți, ca frumoși iarba... Ear' căți au perit, încă

alta presiune asupra guvernului și în urmă a face lumea să creadă, că Ungaria se află în tabera d-lor Herman et cnie, că numai stânga extremă înțelege „advăratele interese“ ale Ungariei și după dînsa stă „poporul“.

Eată ce ăce și „Neue Freie Presse“, acest organ „liberal“, care unde numai se poate menagează națiunea cavalerescă:

„Marele, de mult anunțat și cu îngrijire pregătut eveniment, demonstrațiunea contra unității armatei a avut loc în Budapesta și singura parte bună a lui este, că a decurs fără turburări materiale. Numărul celor de față oscilează între 4 și 10 mii, și adunarea nu numai a ascultat și aplaudat pe înflăcărații oratori, ci a primit și rezoluția cunoscută și a încredințat pe Daniil Irányi cu prezentarea ei parlamentului. Ceea-ce s'a vorbit în această adunare, trece preste cuprinsul rezoluțiunii primite. Vorbirile au fost îndreptate contra steagului negru-galbin, contra comunității armatei. Meetingul nu a fost național, cum a accentuat Eötvös într'un articol în presara ăilei, ci o demonstrație a stângei extreme. Împregiurarea, că a vorbit și membrul opoziției moderate Ivor Kaas, nu schimbă situațiunea. Dacă baronul Kaas, deși șeful partidului seu, contele Apponyi, a declarat, că nu voese să pună cestiunea armatei, tot a luat parte la demonstrațiune, aceasta dovedesce numai lipsă de logică și consecuență la dînsul, nu însă caracterul adunării. Efectul demonstrațiunii va fi mic. Câteva orașe din provincie vor urma exemplul din Budapesta, dară aceste nu vor face asupra parlamentului și asupra guvernului impresiune așa mare, ca să cerce a sguidi temelile constituției dualistice a monarhiei. Până când însă există această constituție, armata nu poate fi nici austriacă nici maghiară, ci numai comună. Ear' dacă se pretinde respectarea sentimentelor naționale, sîntem în drept a pretinde și respectarea tradițiilor armatei, fără care aceasta este o armă neascuțită...“

„Românul“ despre starea Românilor din Transilvania.

Credem că va interesa pe cetitorii nostri „o scrisoare din Sibiu“, publicată în numărul de Marți al ăiarului numit. Cele cuprinse în această corespondență pentru cetitorii nostri nu sînt lucruri noi, este însă remarcabil a vedea în ce mod străbate apreițarea relațiilor noastre politice în presa confrăților nostri din regatul României.

Eată corespondența din cestiune:

Lumea pe la noi s'a obișnuit a privi Sibiuul ca centrul activității politice la Români de dincoace. Aci se țin de regulă întrunirile noastre generale, aci este reședința comitetului central al Asociațiunii transilvane, aci se găsesc mai mulți Români cu înalte pozițiuni sociale, aci apar două foi politice românesce etc. În scurt din Sibiu se așteaptă să se împrăscie lumina, pentru-ca fiecare să scie ce drum să apuce spre binele seu și al neamului seu.

Zadarnică așteptare!

nu scie nimeni... Cine ține socoteala de cei morți?!

Dar' poate, ca Muharem să fie între cei bolnavi, cari vor mai fi rămas înderēt...

Ghiulișea deveni tristă, încep să plângă... Unde este fiul ei?! O, ce frumos era, și poate-că va veni ciuntit înderēt, tăiat în față, sau poate-că nu va mai veni de loc... Cine scie?!...

Ea se ducea în toate ăilele pe malurile Bosforului și aștepta... Nu venia însă pe cine aștepta ea...

O, de ar veni ciuntit, de ar veni mort, numai să-l mai ved odată, — așa plîngea Ghiulișea.

... O, ce frumos era!... Cătă bucurie aveam de dînsul!... Unde îmi este acum fericirea și bucuria?!... Bosforule, unde îmi este fiul? — așa striga biata Ghiulișea în desperarea ei... Bosforul tăcea...

Îl aștepta ăia cu soare, noaptea la lună Ghiulișea pe fiul seu... Când zăria câte vre-o corabie, striga numele lui Muharem, când dulce cu mîngăiere, când din rășputeri...

Cine să-i răspundă însă, cine o cunoasce?!... Cine l'a vădut, cine scie unde se odihnesce acum Muharem?!... În bătălie cad oamenii chiar și când au câștigat isbândă!...

Maică-sa îl aștepta în toate ăilele... Toți pescarii și barcașii cunoșeau acum pe vėduva ce-și aștepta fiul... Toți o vedeau, toți o auăiau cum stă ăile și nopți întregi, neuităndu-se la cele din pregiurul seu, ci vorbind numai:

Când caut în giurul meu, jalea mă cuprinde și sînt foarte îngrijat pentru viitorul poporului nostru. Vėd, că ceea-ce nemuritorul nostru poet ăcea acum treideci și mai bine de ani: „La noi e putred mērul și tot ce e speranță, sînt simburii din el“, acum, în starea în care ne găsim, se poate aplica încă cu mai mare cuvēt.

În sferile noastre conducătoare domnesce o destrăbălare, care poate fi folositoare intereselor momentane ale unuia sau altuia, dar' națiunii române nici într'un cas. Starea noastră este atât de pėcătoasă, încat dacă lucrurile nu vor lua o direcțiune mai sănătoasă sau dacă nescari-va împregiurări, independente de voința noastră, nu ne vor veni în ajutor, atunci putem fi siguri, că cu tot trecutul nostru aproape bimilenar, vom fi aruncați în întunerecul uitării și încetul cu încetul se vor măcina bazele existenței noastre.

Rana cea mai dureroasă, de care sufer Români nostri de dincoace, este completa lipsă de disciplină, lăsându-se cel mai întins cāmp antagonismelor personale și intrigilor de tot felul. Noi, cu toate suferințele seculare, se vede, că n'am ajuns a înțelege, că cu cât o societate este mai apăsată și dușmanul ei mai îndrăsnit, cu atât ea trebuie să-și țină mai strîns rîndurile, cu atât mai mult voința individuală trebuie să se plece înaintea voinței colective.

Pentru Români din Transilvania și Ungaria voința colectivă este programa conferenței naționale, stabilită decătră delegații poporului român la anul 1884. Ar urma acum ca, în fața unei hotăriri luate în mod solemn și în unanimitate și în fața prigonirilor ăilnice și a șovinismului maghiar, ce creșce neîncetat, toți Români să-și uite urile, să lase la o parte diferendele personale și cu toții să-și dea mîna frășesce, spre a se pute prezenta înaintea dușmanului ca un singur om.

Urmatu-s'a astfel?

Nu. Ceea-ce s'a făcut la 1884 se vede, că a fost numai rezultatul unui entusiasm momentan, căci delegații îndată-ce au părăsit conferența, și-au uitat de angagiamentul ce au luat, și-au uitat, că acest angagiament cere dela ei activitate și stăruință, cere organizarea și disciplinarea forțelor, cu care se poată eși la luptă contra adversarului comun.

Toată grijea apărării intereselor noastre, conform programei naționale, s'a lăsat în sarcina redactorilor dela „Gazeta Transilvaniei“, „Tribuna“ și „Luminătorul“, persoane, care merită fără îndoială toată stima poporului român, dar' al căror cuvēt nu poate fi destul de puternic, când nu au spriginul deplin al tuturor. Ba de multe-ori lucrarea lor este împedecată prin fel de fel de tertipuri și intrigi chiar decătră aceia, cari ar fi în prima linie chemați să lupte și să ocrotească interesele naționale.

Spre a se vedea cât de mare este destrăbălarea în rîndurile fruntașilor nostri, voi releva numai unele lucruri, care în viața noastră socială le întălmim în fiecare ăi, ba aș pute ăce la fiecare pas.

Am vėdut cu durere, cum oamenii, cari în conferența națională făceau mare paradă de demnitate și vitalitatea poporului român, după-ce s'au întors acasă, au lăsat mândria națională la o parte și pentru-ca să poată căpētul pe un fiu, sau un frate sau un nepot, și-au oferit serviciile

— Bosforule, unde 'mi-ai pus pe fiul meu, unde l'ai ascuns?... Pe apa ta a plecat, pe aci îl aștept să se întoarcă... O vino, vino, fiul meu... Bucuria mea, fericirea și mîngăierea mea!... Căt de mult te doresc!... Ce frumos era, cătă bucurie aveam de dînsul!...

Și o năpădiau lacrēmile când vorbia așa și 'ți-se făcea milă de ea, când privai fața ei tulburată, când o vedeai cum își întinde brațele spre Bosfor, cum plînge și cum ăce: Bosforule, adu-mi pe Muharem, pe fiul meu iubit și frumos... Eu îl aștept!...

Ear' Bosforul bătea mereu înainte malul cu valurile sale, și par'că îi șoptia: Înzadar!...

Constantinopol, 4 Iulie 1886.

Ioan Russu.

O călătorie în Rumelia-orientală.

„Revue de l'Orient“ primesce dela corespondentul ei special următoarea corespondență din Sofia, pe care o reproducem în traducerea „Telegraphului“ din București:

I.

„Voind să dau o dare de seamă exactă despre schimbarea evenimentelor, ce s'au produs în spiritul și dispozițiile poporului bulgar în aceste din urmă luni, am profitat de momentul de amorieală, despre-care am vorbit în corespondența trecută, pentru a visita din nou acele locuri, unde

prefectului și sub-prefecților și tuturor acelora, cari numai binele națiunii române nu-l au în vedere.

Am vėdut advocați, cari se laudă pe toate poteciile cu independența lor, umilindu-se înaintea judecătorilor maghiari, spre a li-se recunoasce grase cheltuieli de judecată în paguba bieților împričinați români.

Am vėdut pe capii bisericeii, scoborîndu-se de pe amvon și întrebunțand toată puterea și influența lor, spre a mîna turma încredințată lor în strunga dlui Tisza.

Am vėdut în timpul congresului național-bisericesc, cum unii dintre deputați, cari veniseră la Sibiu cu o falcă în cer și cu una pe pămēt, după-ce au luat parte la un prănd metropolitan, s'au schimbat ca prin minune și în congres au acoperit cu slugărnicia lor nedreptățile guvernului unguresc.

Am vėdut membri ai conferenței naționale, cari tunau și fulgerau contra Românilor guvernamentali, cum mai tărđiu au dat mîna cu ei pentru-ca să restorne pe tovarășii lor de principii, fiindcă nu trăiau cu acestia în bune relațiuni personale.

Am vėdut în fine atâtea contraste în mersul nostru politic, încat nici nu mai sciu, dacă ceea-ce s'a făcut, poate merita numele de politică.

Nu voiu căde în pėcatul de a nu recunoasce că există și excepțiuni foarte onorabile. Trebuie însă să regret, că aceste excepțiuni se perd în mulțimea poftelor egoiste, care determină acțiunile celor mai mulți.

Pe această cale nu vom înainta. Dovadă este, că dela 1867 până acum în loc să mergem înainte, dăm tot înapoi. Timp de pierdut nu mai avem. Trebuie să căutăm a ne organiza și disciplina. Fiecare, la locul lui, să fie un adevărat soldat. A mai fi îngăduitori cu transfugii politici, nu mai merge. Amai face cauză comună cu cei cari nu sînt cu noi, însemnează a ne condamna la o vecinică neputință.

Cine nu se închină înaintea hotărîrilor conferenței naționale, n'are ce căuta între noi. Pe asemenea oameni, disprețindu-i trebuie să-i facem să înțeleagă, ce va să ăce a se rupe din trupul națiunii române.

Mulți din România poate că nu vor admite această disciplină de fier, care restrînge atât de mult libertatea individuală.

Răspund:

În împregiurările critice, în care ne găsim noi, nu putem admite divisarea forțelor. Partidele pentru un popor care suferă, n'au rațiunea de a fi. La un asemenea popor, unul trebuie să fie ca toți și toți ca unul, și toți să aibă același gînd, aceeași voință și aceeași aspirațiune. Sibianul.

Cronică.

Ministrul-president Tisza însoțit de consilierul ministerial Tarkovics și de contele Ludovic Tisza a plecat preste Viena la Ischl, unde de present se află curtea imperială-regală. În Viena a primit vizitele ministrilor Orczi și Széchenyi, precum și a contelui Pejacsevich și a șefului de secțiune în ministerul de externe Szögyény-Marich apoi a conferit cu ministrul de externe Kálnoky.

s'au petrecut principalele fapte, cari au pus din nou pe tapet soluțiunea eternei „cestiuni a Orientului“.

„Am plecat din Constantinopol pe la începutul acestei luni vesel de plăcerea, ce acest drum îmi producea asupra imaginațiunii mele. Revoluția din 18 Septembrie, isprăvile armatei bulgare și a prințului Alexandru, valorosul ei căpitan; greutățile și complicațiile întemplate pe atunci, precum și nesiguranța în viitor, mē impresionară foarte viu. Doriaș să vėd însuși cu ochii, să aud chiar din gura principalilor autori ai acestei melodrame, care se joacă de cātva timp și să afl, dacă tot ce se spune e adevărat, dacă tot ce se ăce ađi, are vre-o basă.

„Nu voiu descrie prima parte din călătoria mea prin cāmpiile Rumeliei-turcesce, a căror cultură lasă mult de dorit; aș pute ăce același lucru despre administrație, însă aceasta m'ar duce prea departe, voiu avē ocașie să revin și asupra lor, când mē voiu întoarce în capitala imperului otoman.

„La Adrianopol observ o mare animație și mișcare de trupe; corpul de geniu turcesc se ocupa cu reparația și mărirea fortificațiilor în această parte, care e o adevărată piață de rășboiu, o mare parte din populație e ocupată la lucrarea fortificațiilor. Acest oraș va servi fără îndoială de baza operațiunilor Turciei în Rumelia în cazul unei năvăliri, care ar veni dela Nord. Piața, cu mijloacele sale de apărare și poziția excepțională pe rîul Marița e admirabilă pentru acest scop.

Schimbări în corpul diplomatic al monarhiei austro-ungare. Lui „Pester Lloyd“ i-se telegrafează din Viena, că în reprezentanța monarhiei noastre, — cu deosebire în Peninsula-Balcanică — se vor întempla unele schimbări de persoane. Între altele ambasadorul nostru la București baronul Mayr se va reține în viața privată. În locul lui va merge contele Khevenhüller-Metsch, actualul ambasador din Belgrad. Ca ambasador prelungă regele Sērbiei va fi numit baronul Biegeleben, până acum consul general în Sofia, ear' locul acestuia îl va ocupa actualul consul general dela Odessa, Stefan de Burián. Consulatul general din Filipopol se cassează.

Ministrul ung. de honveđi în afacerea monumentului lui Radetzky. Cu privire la exmisul ministrului ung. de honveđi cātră comanda districtuale în afacerea colectelor pentru monumentul lui Radetzky numărul de ađi al lui „Budapester Tagblatt“ publică o declarațiune interesantă a ministrului: Acesta adecă a fost provocat dela locul competent să șpriginească apelul arhiducelui Albrecht, ear' exmisul cunoscut cātră comanda districtuale l'a trimis cu aprobarea ministrului-president. Pe atunci nu era încă vorba de pensionarea baronului Edelsheim. Măi tărđiu a primit o telegramă din Geszt dela ministrul-president, ca să nu trimită exmisul cātră comanda districtuale, dar' atunci a fost deja prea tărđiu, căci exmisul era deja publicat. După aceea s'a făcut cunoscută și pensionarea lui Edelsheim-Gyulai și înaintarea lui Janski. „Astfel — ăce „Budapester Tagblatt“ — se explică multe, care până acum au fost neexplicabile“.

Expoziție de articoli de industrie textilă ardelenescă arangează camera comercială din Cluj pentru timpul dela 26 August nou până la 10 Septembrie.

Din Năsėud ni se scrie ddo 1 August 1886 următoarele: Excelența Sa dl baron Leonida Popp, L. M. și adjutant al Majestății Sale Preabunului nostru Monarch, după o petrecere de două săptămāni în Năsėud dimpreună cu preaăioasa Sa Doamnă Teresia și cu fiica ei domnișoara Maximiliana, în 31 Iulie a. c. au plecat spre Viena. Excelența Sa primind în tot anul concediu, nu uită a cerceta Năsėudul, unde se află foarte bine în cercul familiei și al cunoscuților sei. Împregiurările aducēnd cu sine, ca să mē folosesc de această ocașie, vin a vē comunica, cumcă tineră d-șoara Maximiliana dimpreună cu mama-sa, fiind în una din Dumineci la sf. biserică, vėdēnd pitorescul costum romānesc și examināndu-l mai deapropo lāsānd a se chema mai multe Romānețe, spre a scruta țesătura florilor de pe cămeși și pānzături (zadii) a lāsat a li se trimită acasă un costum. Acestei dorințe s'a satisfăcut cu plăcere din partea Romānețelor. Îndată în ăilele următoare o societate aleasă de domnișoare, între cari și d-șoara Maximiliana, plecară la Bistrița, unde se fotografară cu toate în grupă și în costume naționale. Încat sînt informat, tineră fetiță a și cumpērat un costum național spre scopul, de a se prezenta în elegantele saloane ale Vienei în el.

Așadar, costumul nostru a căștigat din nou importanța ce avuse la expoziția din Viena la a. 1873. Putem fi siguri, cumcă tineri fetițe, cărei îi șede de minune costumul nostru, va fi primită cu viu interes în cercurile, unde se va prezenta.

Dacă costumul nostru e atât de drăgălaș și dacă el e atât de cu respect iubit decătră străini, atunci chiar dacă noi nu l'am stima cu atāta foc, ne silesc lumea străinilor, ne silesc înșiși compatrioții nostri ocăruiitori, cari din răutate prin importanța ce o căștigă costumul nostru, voind chiar a-l opri... ne impun moralicesce

„Avēnd în vedere pregătirile, ce se fac de mult timp, Adrianopolul va juca, ca și în trecut un rol important în mișcarea ofensivă, ce vor executa trupele turcesce în stānga, în față și în împregiurimi, așa că vor pute să formeze un lagăr întărit și să țină astfel pe dușman la distanță. Nefind competent să discut această cestiune din punctul de vedere militar și strategic, o las pe seama acelor autorizați în această materie și mē mulțimesc a spune numai, ce am vėdut, aflat și observat în cele câteva oare, cāt am stat la Adrianopol.

„A doua ăi, apropiāndu-mē de Mustafa-Pașa, care e la o distanță de 40 kilometri de Adrianopol, am observat cum sentinelele turcesce stăteau pe deal în partea dreaptă înainte de a ajunge la stație; am ajuns în sfirșit la granița europeană a imperului turcesc; 3000 până la 4000 oameni sînt postați în acest punct, acești soldați sînt foarte veseli, în acest moment nu se ocupă decăt de a-și face māncare și a face kief cu ocașia Bairamului.

„La gară un detașament de cincideci oameni, așeđați în rînd pe peron cu un bimbașa în fruntea lor, observă călătorii, ce se află în tren; acest brav colonel trebuie să fi alergat mult, ca să ne ajungă la timp, pentru-că era înădușit, ca vai de el. Eu n'am putut să-mi țin surisul vėdēndu-l; în același timp mē gāndiam, dacă la restaurantul, ce nu era departe de acolo, vom găsi ceva de māncare, ca să-mi astēpēr foamea.

Economic.

Starea sămănăturilor din jude e în România.

(Urmare  i fine din nr-ul 168.)

Tecuciu, 1 Iulie. — Starea recoltelor din acest jude  în s pt m na trecută a fost cea următoare:

 n pl şile unite B rlad-Nicoresci, sămănăturile de toate speciile sînt bune, cu deosebire în comunele:  igănesci, Călmăţui, Matca  i Movileni, unde porumburile sufer din cauza unor mici insecte ivite într'un număr considerabil la rădăcinile lor; asemenea  i g ndaci denumi i c răbuşii ce au existat pe lanurile de gr u  i s c r  în teritoriul comunei  igănesci, au cauzat o pagubă de 20 la sută.

 n plasa Berheciu, sămănăturilor de gr u si s c r , în multe p r i, sînt mediocre; ear' acele din comunele Negulesci sufer din cauza unor mici insecte, de culoare verde, apărute pe foile gr ului, ale or ului  i ale ov sului, at c nd firul din sus spre rădăcină, a a că unele fire au început a se usca deja.

 n plasa Zeletinul, sămănăturile sînt de asemenea mediocre.

 n  iua de 22 Iunie expirat, c d end grindină pe moşia Vladnicu, a cauzat proprietarului o pagubă de peste 200 chile gr u de toamnă. Această recoltă a fost asigurată la societatea Na ionala.

Secerişul  i pr şila porumbului se  nt r cie din cauza ploilor ce neconţenit cad.

Teleorman, 29 Iunie. — Timpul în cursul acestei s pt m ni a fost mai în tot jude ul ploios, cu v nt  i căldură.

La comuna Pielea, în  iua de 23 Iunie, a c d t grindină pe tarlaur ar ndaşului acelei moşii, cauz nd pu in  stricăciune gr ului prin scuturarea boabelor din spic; asemenea  i la comuna Zimnicea, în noaptea de 23—24 Iunie a c d t o ploaie torenţială  nso it  de v nt, dur nd ca o oră, fără însă a cauza vre-o stricăciune holdelor.

Gr ul, or ul  i ov sul se seceră; ear' porumburile merg spre bine.

Tulcea, 28  i 29 Iunie. —  n cursul acestei s pt m ni a plouat mai în tot cuprînsul jude ului.

S m n turile sînt bune. Locuitorii se ocupă cu prăşitul porumbului, ei au e it  i la seceratul s c rei  i pe alocurea  i la al gr ului.

 n  iua de 22 Iunie, pe la oarele 4 p. m., în oraşul Chilia-Veche a început o ploaie cu fur-

tună mare, care a desv lit multe case, distrug nd arbori  i culc nd sămănăturile,  i abia la oarele 12 din noapte a încetat ploaia, continu nd v ntul până a doua  i, ear' în  iua de 25, pe teritoriul comunei Beştepe, din plasa Tulcea, a dat o ploaie  nso it  de furtună mare,  nc t parte din s c r  s'a cam plecat  i încurcat, dar' favorisat  de căldurile din  ilele următoare, s'a îndreptat.

Tutova, 25 Iunie. —  n cursul s pt m nii trecute, dela 16—23 Iunie, starea timpului a fost:  iua soare  i v nt, ear' noaptea senin; afară de  ilele de 19  i 20, când a plouat în întreg jude .

Starea sămănăturilor este bună in general în ceea-ce priveşte secara  i porumbul; ear' or ul  i gr ul în particular.

Vaslui, 28 Iunie. —  n acest jude  au urmat, în cursul s pt m nii, ploii parţiale. Timpul a fost călduros  i cu v nt.

S m n turile merg bine.

T rgul de r m tori în Steinbruch.  n 3 August n. s'a notat: ungureşti b tr ni grei — cr. p n  — cr. ungureşti grei, tineri 45.— cr. p n  45.1/2 cr., de mijloc 45.— cr. p n  46.— cr., uşori 45.1/2 cr. p n  46.— cr. marfă ter neasc , grea 44.— cr. p n  44.1/2 cr., de mijloc 44.1/2 cr. p n  45.— cr., uşor  45.— cr. p n  45.1/2 cr., rom nesci de Bakony, grei 42.— cr. p n  43.— cr., transito de mijloc — cr. p n  — cr. transito uşori — cr. p n  — cr., transito s rbesci grei 44.— cr. p n  44.1/2 cr., transito de mijloc 44.— cr. p n  44.1/2 cr., transito uşori 44.— cr. p n  44.1/2 cr., în-gr şa i cu ghidn  — cr. p n  — cr. per 4% compenţii la gară.

Cursul la bursa de mărfuri din Budapesta dela 4 August st. n.

Gr u (din Banat): 72—73 Kilo fl. — pănă — 74—79 Kilo fl. — până — (lungă Tisza) 72—74 Kilo fl. — pănă —, 74—79 Kilo fl. 7.55 p n  7.90, (de Pesta) 72—74 Kilo fl. — p n  —, 74—79 Kilo fl. 7.50 p n  7.85, (de Alba-Regal ) 72—74 Kilo fl. — p n  —, 74—79 Kilo fl. 7.55 p n  7.90, (de Bacsk ) 72—74 Kilo fl. — p n  —, 74—79 Kilo fl. 7.70 p n  8.—, (din Ungaria de nord) 72—74 Kilo fl. — p n  —, 74—79 Kilo fl. 7.40 p n  7.80.

S c ra (ungureasc ) 70—72 Kilo fl. 6.10 p n  6.30. (Or  nutre ) 60—62 Kilo fl. 5.10 p n  5.15; (de ber rie) 62—84 Kilo fl. 6.80 p n  —.

Ov s (ungurec) 37—40 Kilo fl. 6.10 p n  6.50. Cucuruz (de Banat): dela fl. 5.20 p n  5.25; de alt soi fl. 5.15 p n  5.20.

R pi a fl. 8.65 p n  9.35; de Banat fl. 7.75 p n  8.35.

M laiu (ungurec): fl. 5.20 p n  5.50.

Bursa de Bupapesta

din 4 August st. n. 1886.

Table with financial data for the Budapest stock exchange, including items like 'Renta de aur ung.', 'Amortisarea datoriei c ilor ferate', and 'Argintul'.

Bursa de Viena

din 4 August st. n. 1886.

Table with financial data for the Vienna stock exchange, including items like 'Renta de aur ung.', 'Amortisarea datoriei c ilor ferate', and 'Argintul'.

Cursul pie ei din Sibiu

din 5 August st. n. 1886.

Table with exchange rates for various currencies like 'H rtie-monet  rom n ', 'Lire turcesci', and 'Ruble rusesti'.

LOTERIE.

Tragerea din 4 August st. n. Sibiu: 75 85 9 12 69.

Anunţiu de exar ndare.

Bunul din comuna Miheleni (situat l ng  drumul regnicolar Brad  i Abrud), care este proprietatea fondului gimnasiului gr.-or. din Brad, consist tor din:

- 164 jug. 1045   p m nt arător
1 " 924   grădină
12 " 1501   f na 
18 " 144   păşune segregată

 i o moară cu 2 roate pe „Valea-Crişului-alb“, dreptul de regalii în Miheleni cu o crişm  cu 4 încăperi  i celariu, grajd  i şoproan afară de aceea o casă cu 4 încăperi, culin   i celariu provădute cu grajd pentru locuin  separată, se dă în arândă pe calea licitațiunii publice pe un period de 6 ani,  ncep nd dela 1-ma Octomvrie 1886.

Licitațiunea se va ţine în 26 August eventualmente în 2 Septemvrie 1886 st. n. la 10 oare a. m.  n cancelaria gimnasiului proprietar în Brad.

Doritorii de a licita au a depune un vadiu de 10% dela suma de 1400 fl. v. a.

Se primesc  i oferte înainte începerii licitațiunii provădute cu vadiul recerut.

Condi iunile de licita iune se pot ved  în cancelaria avocatului Teodor Pap din Baia-de-Criş.

Brad,  n 27 Iulie 1886 st. n.

Epitropia fondului.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Iunie 1886.

Large table with multiple columns showing train schedules between various stations like Budapesta, Arad, Timi soara, Sibiu, etc., including train types and times.

Nota: Numerii  ncadra i cu linii groase însemnează oarele de noapte.